

Timpul... probabil... depinde de noi!

"IARNĂ"... în România

Oare de ce am crezut întotdeauna că viața este mult mai frumoasă în "țările calde"? Să fie doar o întâmplare că am fost atrasă mereu de imaginea plajelor însorite dintr-un peisaj mediteranean cu căsuțe scăldate în soare sub un cer albastru și oameni bronzăți și veseli?

Lăsând la o parte imaginile "simbolice" ale unei lumi visate, am putut constata "pe viu" că în Spania aș putea **trăi**, că în Cipru m-am **împrietenit** incredibil de repede cu toți oamenii pe care i-am întâlnit, cu vânzătorul de souveniruri, cu taximetristul, cu... nu are rost să continui... veți considera că nu am știut să mă comport rezervat și civilizat, așa cum i-ar fi stat bine unei persoane serioase de vârsta mea. Nu vreau să exagerez cu argumente și exemplificări. Aș vrea doar să încerc să găsesc o explicație valabilă pentru această simpatie a mea. Să fie mult mai simplu? Să fie doar Soarele "de vină"?

Am văzut cum e și în țările nordice. În Finlanda, tot ce este important se derulează în..., sau în jurul saunei. Alt loc "cald"...

La propriu și la figurat, noi oamenii căutăm căldura, ne simțim bine dacă este cald...

Gânduri de iarnă... veți zâmbi dezamăgiți. Dar nu vreau să țin nici o "predică". Aș vrea să auziți că țin disperată!

Ne plac țările calde pentru că avem impresia că acolo libertatea este **libertate**. În acea lume unde îți iei tricoul și sandalele și te duci să întâmpini o zi nouă, există mult mai puține bariere, mult mai puține minciuni între oameni.

Aici, în România, există pericolul ca iarna să se furișeze și în sufletele noastre. Și de data aceasta, mă refer la apatia generală despre care se vorbește, la neîncrederea în politicieni, la impertinența cu care cei acuzați de co-

rupție răspund la întrebări... Dar la fel de grav mi se pare faptul că există medici care nu își fac datoria, există profesori care nu merg la ore sau merg nepregătiți...

În fond, ce vede azi un adolescent... și nu doar în România..., pentru că nu cred că țara noastră constituie o excepție? Deci, ce vede un copil, un tânăr?

În familie? Părinții sunt obosiți și nervoși pentru că aleargă pentru asigurarea aceluia "traid decent", mult râvnit. La școală? Profesorii sunt plictisiți, blazați (excepțiile întăresc regula). Unii, discută despre problemele lor de existență, despre salariile lor mizerabile. De ce să caute să-și îmbunătățească stilul? Vorbesc despre stilul de predare, despre stilul de învățare... Da, unii învață chiar și după 10, 20, ... oare câți ani? Alții, dezamăgiți pe drept sau "în general", se ascund în spatele unor scuze transparente: "totul e degeaba". De ce, dragi colegi? De ce, dragi elevi? Când totul ar trebui să funcționeze în interesul **nostru**?

Nu vorbim de mari afaceri, de miliarde de lei sau milioane de dolari. Pe noi ne interesează **Școala**. Școala, unde copilul vine cu încredere și, din păcate, pleacă dezamăgit. Și i se întâmplă asta nu din cauza că habar n-am care politician este mincinos. Și totuși, lucrurile se leagă! Dacă unii nu ar fura milioane de dolari din bugetul statului, poate, poate... ar rămâne ceva și pentru învățământ...

Cum nu se vede, cum nu se știe, cum nu se ia la cunoștință? Dacă o țară

nu investește în învățământ, adică în tineret, nu are șansa dezvoltării!

Chiar și în informatică, parcă totul merge "înapoi". Nu neapărat din cauză că sunt ore mai puține, ci mai degrabă din cauză că de acum încolo, în multe locuri, nu se va lucra pe semigrupe, ci cu clasa întreagă. Credeți că interesează pe cineva că informatica zilelor noastre nu se poate preda sau e inutil să se predea fără calculator?!

Unii copii învață din notițe, dictate de profesor din caietul lui... scris acum 10-20 de ani. Nu credeți? Rău e că exact ei, acești profesori și elevii lor nu citesc nici *GInfo*. Poate profu' face rost de câte un număr, dar cum să dea așa ceva în mâna copiilor? Este riscant... poate îl întreabă vreun năzdrăvan de copil de un subiect tratat în revistă. Sau, în cazul unui profesor mai curajos: "De ce să flutur gazeta? Deocamdată, aici, la această catedră, eu sunt șef! Uite ce problemă șmecheră v-am adus! Cine ce treabă are de unde?" Oare e tipic est-european?

Poate e la fel în Ucraina, Moldova, Bulgaria, Serbia, Ungaria și... în altă parte. Dar în unele țări "mai calde" lumea știe să se bucure de o **fiesta**... Și e bine: fiesta este în fiecare săptămână. Se dansează, se cântă, lumea se îmbrățișează și se iubește. În țările calde oamenii se iubesc. Apropo, România nu ar putea să devină și ea "o țară caldă"?

Depinde de noi... Doar de noi!

Clara Ionescu

editorial

GInfo nr. 1 - ianuarie 2002